

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ — ਸੱਤਵਾਂ ਅੰਕ

ਸੱਤ ਰਾਜੇ

Jeff Pippenger

2023-12-02

ਸੱਤ ਗੜਗੜਾਹਟਾਂ 1798 ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਆਖਰੀ ਸੱਤ ਰਾਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰਵ-ਛਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਮਨੱਸੇਹ ਤੋਂ 677 ਈ.ਪੂ. ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ ਸਿਦਕਿਯਾਹ ਤੱਕ 586 ਈ.ਪੂ. ਵਿੱਚ।

ਪਵਿੱਤਰ ਸੁਧਾਰ ਦੀਆਂ ਰੇਖਾਵਾਂ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ-ਪ੍ਰਦਾਨ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵਿਸ਼ਵ-ਪੱਧਰੀ ਹੈ। 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਨੂੰ, ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਸਮਰੱਥ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਹਰ ਮਿਸ਼ਨ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਗਿਆ।

“1840-44 ਦਾ ਆਗਮਨ ਅੰਦੋਲਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹਿਮਾਮਈ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਸੀ; ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਹਰ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਕੇਂਦਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।” *The Great Controversy*, 611.

ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ, ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦਸ ਦਾ ਦੂਤ ਉਤਰਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਪੈਰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਸਮੁੰਦਰ ਉੱਤੇ ਰੱਖਿਆ। ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵ-ਵਿਆਪੀ ਵਿਸਤਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਿਆ।

“ਦੂਤ ਦੀ ਸਥਿਤੀ—ਇੱਕ ਪੈਰ ਸਮੁੰਦਰ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ—ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਵਿਸਤਾਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਸ਼ਾਲ ਜਲਰਾਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ, ਅੱਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ, ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।” *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, volume 7, 971.

ਕੁਰੁਸ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਪਹਿਲੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵਵਿਆਪੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਸੀ।

ਹੁਣ ਫ਼ਾਰਸ ਦੇ ਰਾਜਾ ਕੁਰੁਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਵਰ੍ਹੇ ਵਿੱਚ, ਤਾਂ ਜੋ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਦੇ ਮੂੰਹ ਰਾਹੀਂ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਬਚਨ ਪੂਰਾ ਹੋਵੇ, ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਫ਼ਾਰਸ ਦੇ ਰਾਜਾ ਕੁਰੁਸ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਉਤੇਜਿਤ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ, ਕਹਿੰਦਾ ਹੋਇਆ, ਫ਼ਾਰਸ ਦਾ ਰਾਜਾ ਕੁਰੁਸ ਇਉਂ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਆਕਾਸ਼ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਭ ਰਾਜ ਦਿੱਤੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਲਈ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਯਹੂਦਾਹ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਇੱਕ ਘਰ ਬਣਾਵਾਂ। ਉਸ ਦੀ ਸਾਰੀ ਪ੍ਰਜਾ ਵਿੱਚੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚ ਕੌਣ ਹੈ? ਉਸ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਨੂੰ, ਜੋ ਯਹੂਦਾਹ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਘਰ ਬਣਾਵੇ, (ਉਹ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ,) ਜੋ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਅਤੇ ਜੇ ਕੋਈ ਕਿਸੇ ਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਪਰਦੇਸੀ ਵਾਂਗ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਬਚਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਥਾਂ ਦੇ ਲੋਕ ਉਸ ਦੀ ਚਾਂਦੀ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਸੋਨੇ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਮਾਲ-ਸਾਮਾਨ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਪਸ਼ੂਆਂ ਨਾਲ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਘਰ ਲਈ ਸੁਇੱਛਾ ਦੀ ਭੇਟ ਵੀ ਦੇਣ। ਤਦ ਯਹੂਦਾਹ ਅਤੇ ਬਿਨਯਾਮੀਨ ਦੇ ਪਿਤਰ-ਘਰਾਂ ਦੇ ਮੁਖੀਆ, ਅਤੇ ਯਾਜਕ, ਅਤੇ ਲੇਵੀ, ਅਰਥਾਤ ਉਹ ਸਭ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਤੇਜਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉੱਠੋ, ਤਾਂ ਜੋ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਘਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਚੜ੍ਹ ਜਾਣ। ਅਜ਼ਰਾ 1:1-4.

ਜਿਵੇਂ ਪਹਿਲਾ ਦੂਤ 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਹਰ ਮਿਸ਼ਨ ਕੇਂਦਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੁਰੁਸ ਪਹਿਲੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ “ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਰਾਜਿਆਂ” ਦਾ ਰਾਜਾ ਦੱਸਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ ਦਸਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਦੂਤ ਦਾ ਅਵਤਰਣ—ਉਹ ਦੂਤ ਜਿਸ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ “ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ” ਵਜੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ—ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ ਅਠਾਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਦੂਤ ਵਰਗੀਆਂ ਹੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦਾ

ਉਦੇਸ਼ ਉਹੀ ਸੀ ਜੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਦੇ ਅਠਾਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਦੂਤ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸੀ।

“ਯਿਸੂ ਨੇ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਦੂਤ ਨੂੰ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰ ਕੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇਵੇ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਣ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਦੂਤ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਰਵਾਨਾ ਹੋਇਆ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਅਤਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾਪੂਰਣ ਜੋਤਿ ਉਸ ਦੇ ਅੱਗੇ ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਰਹੀ ਸੀ। ਮੈਂਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਮਿਸ਼ਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰੇ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕ੍ਰੋਧ ਬਾਰੇ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇਵੇ।” *Early Writings*, 245.

ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸ਼ਕਤੀਕਰਨ ਇੱਕ ਐਸਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜੋ ਵਿਸ਼ਵਵਿਆਪੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਮਸੀਹ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਵੇਲੇ ਸ਼ਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਯੂਹੰਨਾ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੁਣਨ ਲਈ ਸਾਰਾ ਇਸਰਾਏਲ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਨਿਕਲ ਗਿਆ ਸੀ।

ਤਦ ਯਹੂਸ਼ਲਮ, ਅਤੇ ਸਾਰਾ ਯਹੂਦੀਆ, ਅਤੇ ਯਰਦਨ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦਾ ਸਾਰਾ ਇਲਾਕਾ ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਨਿਕਲ ਆਇਆ; ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਾਪ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਯਰਦਨ ਵਿੱਚ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ। ਮੱਤੀ 3:5, 6॥

ਮਸੀਹ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਵੱਲ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰ ਯਰਦਨ ਵੱਲ, ਮਸੀਹ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੇ ਸਥਾਨ ਵੱਲ, ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ। ਤਥਾਪਿ, ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੀ ਰਸਮ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਜਿਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਵੱਲ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਸੀ।

ਯਹੋਯਾਕੀਮ ਨਾਮ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉੱਠੇਗਾ”, ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਵੇਲੇ, ਜਦੋਂ ਯੂਹੰਨਾ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚੋਂ ਉੱਪਰ ਲੈ ਆਇਆ, ਤਦੋਂ ਜਲਮਈ ਕਬਰ ਵਿੱਚੋਂ “ਉੱਠ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ” ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਉਸ ਸਮਰੱਥਾ-ਦਾਨ ਦਾ ਇੱਕ ਅੰਗ ਬਣ ਗਿਆ। ਅਜ਼ਰਾ ਦੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਚਾਰ ਆਯਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਪੰਜਵੀਂ ਆਯਤ ਉਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ: “ਤਦ ਯਹੂਦਾਹ ਅਤੇ ਬਿਨਯਾਮੀਨ ਦੇ ਪਿਤਰਾਂ ਦੇ ਮੁਖੀਆਂ, ਅਤੇ ਯਾਜਕਾਂ, ਅਤੇ ਲੇਵੀਆਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਰੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਜਗਾਈ ਸੀ, ਉੱਠ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਏ, ਤਾਂ ਜੋ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਜੋ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਘਰ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਚੜ੍ਹ ਜਾਣ।” ਜਦੋਂ ਪਹਿਲਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸਮਰੱਥ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਦੋਂ ਇੱਕ ਉੱਠ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਯਹੋਯਾਕੀਮ ਦੇ ਨਾਮ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ, ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਚਲਵੱਲ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਉਹੀ ਸਮਰੱਥਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਚਲਵੱਲ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਟਵਿਨ ਟਾਵਰਾਂ ਦੇ ਨਾਸ ਬਾਰੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਦੀ ਹੈ।

“ਹੁਣ ਕੀ ਇਹ ਉਹ ਬਚਨ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਊਯਾਰਕ ਨੂੰ ਜਵਾਰ-ਭਾਟੇ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਲਹਿਰ ਦੁਆਰਾ ਬਹਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ? ਇਹ ਮੈਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ। ਮੈਂ ਇਹ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਮੰਜ਼ਿਲ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਮੰਜ਼ਿਲ ਚੜ੍ਹਦੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਮਹਾਨ ਇਮਾਰਤਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਿਹਾ, ‘ਕਿੰਨੇ ਭਿਆਨਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਹੋਣਗੇ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਭੂ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਭਿਆਨਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਬਾਉਣ ਲਈ ਉੱਠੇਗਾ! ਤਦੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 18:1-3 ਦੇ ਬਚਨ ਪੂਰੇ ਹੋਣਗੇ।’ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਦਾ ਸਾਰਾ ਅਠਾਰਵਾਂ ਅਧਿਆਇ ਉਸ ਗੱਲ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਹੈ ਜੋ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਪਰ ਨਿਊਯਾਰਕ ਉੱਤੇ ਕੀ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਮੈਂਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜੋਤਿ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ; ਕੇਵਲ ਇਹ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਦਿਨ ਉੱਥੇ ਦੀਆਂ ਮਹਾਨ ਇਮਾਰਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਮੋੜਣ ਅਤੇ ਉਲਟਣ ਨਾਲ ਢਾਹ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਮੈਂਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜੋਤਿ ਤੋਂ ਮੈਂ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੈ। ਪ੍ਰਭੂ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਬਚਨ, ਉਸ ਦੀ ਮਹਾਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਛੋਹ, ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸੰਰਚਨਾਵਾਂ ਡਿੱਗ ਪੈਣਗੀਆਂ। ਅਜੇਹੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਘਟਿਤ ਹੋਣਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਿਆਨਕਤਾ ਦੀ ਅਸੀਂ ਕਲਪਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।” *Review and Herald*, July 5, 1906.

ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਪ੍ਰਭੂ “ਉੱਠ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ” ਤਾਂ ਜੋ “ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਭਿਆਨਕ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੰਬਾਏ।” ਯਹੋਯਾਕੀਮ ਦਾ ਨਾਮ ਪਹਿਲੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ।

11 ਅਗਸਤ, 1840 ਨੂੰ, ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਣੇ ਸਿੰਹਾਸਨ ਤੋਂ ਉੱਠਿਆ, ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਉਤਰਿਆ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਸਮੁੰਦਰ ਉੱਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ। ਕੁਰਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਫ਼ਰਮਾਨ 'ਤੇ, ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਉੱਠ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਏ। ਯਹੋਯਾਕੀਮ ਕੇਵਲ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੇ ਆਗਮਨ ਦਾ ਹੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਉਹ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੀ ਸਸ਼ਕਤੀਕਰਨ ਦਾ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਯਹੋਯਾਕੀਮ ਅਖੀਰਲੇ ਤਿੰਨ ਰਾਜਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੇ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਸੱਤ ਰਾਜਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪੰਜਵੇਂ ਦਾ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜੋ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਨਾਮ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਸੱਤ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਨਾਮ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੂਚਕ ਹਨ। ਉਹ ਸੱਤ ਰਾਜੇ ਸਨ: ਮਨੱਸੀ, ਆਮੇਨ, ਯੋਸ਼ੀਆਹ, ਯਹੋਆਹਾਜ਼, ਯਹੋਯਾਕੀਮ, ਯਹੋਯਾਕੀਨ ਅਤੇ ਸਿਦਕੀਆਹ।

ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਮਨੱਸ਼ਹ 1798 ਵਿੱਚ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮਨੱਸ਼ਹ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਭੁਲਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ," ਅਤੇ 1798 ਵਿੱਚ ਹੀ ਤੀਰ ਦੀ ਵਿਚਾਰਣ ਸੱਤਰ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਭੁਲਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮਨੱਸ਼ਹ ਸਭ ਤੋਂ ਦੁਸ਼ਟ ਰਾਜਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਆਖਰੀ ਸੱਤ ਰਾਜੇ 1798 ਤੋਂ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਤੱਕ ਸੱਤ ਗੱਜਣਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਨੱਸ਼ਹ ਉਹਨਾਂ ਸੱਤ ਰਾਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸੱਤ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾ ਰਾਜਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਉਹ ਸਿੱਦਕਿਯਾਹ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਸੱਤ ਰਾਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਖਰੀ ਸੀ, ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ। ਯਿਸੂ ਸਦਾ ਅੰਤ ਨੂੰ ਆਰੰਭ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ ਪਛਾਣਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਦਕਿਯਾਹ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਸੱਤ ਵਿੱਚ ਆਖਰੀ ਰਾਜਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਬਾਬੁਲੀ ਬੰਧਵਾਈ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੱਤ ਆਖਰੀ ਰਾਜਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਵੀ ਬਾਬੁਲੀ ਬੰਧਵਾਈ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਆਖਰੀ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਬਾਬੁਲੀ ਬੰਧਵਾਈ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਏ ਜਾਣ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ।

ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਮਨੱਸ਼ਹ ਨਾਲ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪੂਜਾ ਨਾਲ ਬਚਨ ਕੀਤਾ; ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਨਾ ਸੁਣਿਆ। ਇਸ ਲਈ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਅਸੂਰ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦੀ ਸੈਨਾ ਦੇ ਸੈਨਾਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਿਆਇਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਨੱਸ਼ਹ ਨੂੰ ਕੰਡਿਆਂ ਵਿੱਚ ਫੜ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬੇੜੀਆਂ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਬਾਬੁਲ ਨੂੰ ਲੈ ਗਏ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਲੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਯਹੋਵਾਹ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਿਉ-ਦਾਦਿਆਂ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨਿਵਾਇਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ; ਤਦ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਸੁਣੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁੜ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਲੈ ਆਇਆ। ਤਦ ਮਨੱਸ਼ਹ ਨੇ ਜਾਣ ਲਿਆ ਕਿ ਯਹੋਵਾਹ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ। 2 ਇਤਿਹਾਸ 33:10-13.

ਮਨੱਸ਼ਹ ਦਾ ਇਹ ਅਨੁਭਵ ਕਿ ਯਹੋਵਾਹ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਰਾਜ ਤੋਂ ਹਟਾਏ ਜਾਣ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਪੁਨਰਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਰਾਹੀਂ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ। ਮਨੱਸ਼ਹ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਬੂਕਦਨੋੱਸਰ ਨੇ ਵੀ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਤਦ ਜਾਣਿਆ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਤੋਂ ਹਟਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁੜ ਪੁਨਰਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਅਤੇ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਉੱਤੇ ਮੈਂ ਨਬੂਕਦਨੋੱਸਰ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਆਕਾਸ਼ ਵੱਲ ਉੱਠਾਈਆਂ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਸਮਝ ਮੈਨੂੰ ਮੁੜ ਆ ਗਈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਰਬਉੱਚ ਨੂੰ ਧੰਨ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਦੀ ਸਤਿਕਾਰ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾ ਕੀਤੀ ਜੋ ਸਦੀਵ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਭੂਤਵ ਸਦੀਵੀ ਪ੍ਰਭੂਤਵ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਦਾ ਰਾਜ ਪੀੜ੍ਹੀ ਤੋਂ ਪੀੜ੍ਹੀ ਤੱਕ ਹੈ: ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵਸਨੀਕ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝੇ ਜਾਂਦੇ; ਅਤੇ ਉਹ ਆਕਾਸ਼ ਦੀ ਸੈਨਾ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਵਸਨੀਕਾਂ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ: ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸ ਦਾ ਹੱਥ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਆਖ ਸਕਦਾ, ਤੂੰ ਕੀ ਕਰਦਾ ਹੈ? ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਮੇਰੀ ਬੁੱਧੀ ਮੈਨੂੰ ਮੁੜ ਆ ਗਈ; ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਰਾਜ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਲਈ, ਮੇਰਾ ਆਦਰ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਕਾਂਤੀ ਮੈਨੂੰ ਵਾਪਸ ਮਿਲ ਗਈ; ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਮੰਤਰੀਆਂ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਸਰਦਾਰਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਖੋਜਿਆ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਅਤਿ ਉੱਤਮ ਮਹਾਨਤਾ ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਨਬੂਕਦਨੋੱਸਰ ਆਕਾਸ਼ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦੀ ਸਤਿਕਾਰ, ਮਹਿਮਾ ਅਤੇ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਸੱਚ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਰਾਹਾਂ ਨਿਆਂ ਹਨ: ਅਤੇ ਜੋ ਅਹੰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਚੱਲਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨੀਵਾਂ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ 4:34-37.

ਮਨੱਸ਼ੇ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਨਬੂਕਦਨੋੱਸਰ ਉੱਤੇ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ। ਮਨੱਸ਼ੇ ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਆਖਰੀ ਤਿੰਨ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ "ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ" ਅਤੇ ਸੱਤਰ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਬੰਧਵਾਈ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਆਗਮਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਨਬੂਕਦਨੱਸਰ ਤਿੰਨ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ "ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ" ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ 1798 ਸੱਤ ਰਾਜਨਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ "ਅੰਤ ਦਾ ਸਮਾਂ" ਸੀ। ਹੁਣ ਹੀ ਉਲਲੇਖ ਕੀਤੀਆਂ ਆਯਤਾਂ ਵਿੱਚ ਨਬੂਕਦਨੱਸਰ ਦੀ ਸਮਝ "ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤ" ਉੱਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਮੁੜ ਆ ਗਈ। "ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਅੰਤ" ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਲਲੇਖਿਤ ਹੈ।

ਪਰ ਤੂੰ ਅੰਤ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਰਾਹ ਲੱਗਾ ਰਹ; ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਕਰੇਂਗਾ, ਅਤੇ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਵੇਂਗਾ। ਦਾਨੀਏਲ 12:13.

ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ "ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਅੰਤ" ਹੀ "ਅੰਤ ਦਾ ਸਮਾਂ" ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ "ਅੰਤ ਹੋਣ ਤੱਕ" ਜਾਵੇ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਦਾਨੀਏਲ "ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਵੇਂਗਾ।" "ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਣਾ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਆਪਣਾ ਉਦੇਸ਼ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ, ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਤੇ ਖੋਲ੍ਹੀ ਗਈ, ਜੋ ਕਿ "ਅੰਤ ਦਾ ਸਮਾਂ" ਹੈ। ਉਸ ਸਮੇਂ "ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ" ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬੁੱਧਿਮਾਨ ਸਮਝਣਗੇ। ਨਬੂਕਦਨੱਸਰ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਤੇ ਉਸ ਦੀ "ਸਮਝ" ਉਸ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ।

"ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਅਤੇ ਥਾਂ ਵਿੱਚ ਅਡੋਲ ਖੜ੍ਹਾ ਰਹਿਣਾ ਹੈ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਸੱਦੇ ਦਾ ਉੱਤਰ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ।" Manuscript Releases, volume 6, 108.

ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਆਖਰੀ ਤਿੰਨ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਮਨੱਸ਼ਹ "ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ" ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਤਿੰਨ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਨਬੂਕਦਨੱਸਰ "ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ" ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮਨੱਸ਼ਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਆਮੋਨ ਹੋਇਆ।

ਆਮੋਨ ਦਾ ਅਰਥ "ਸਿਖਲਾਈ" ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਅਵਧੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ "ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ" ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜੋ ਉਸ ਸੁਨੇਹੇ ਵਿੱਚ "ਬੁੱਧਿਮਾਨਾਂ" ਨੂੰ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇਵੇਗਾ ਜੋ ਅਨਮੋਹਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਮੋਨ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਯੋਸ਼ੀਆਹ ਆਇਆ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਸੱਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਕੱਲਾ ਰਾਜਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸ ਕਾਫ਼ੀ ਚੰਗਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਜਟਿਲ ਹੈ।

ਯੋਸ਼ੀਆਹ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਨੀਂਹ", ਅਤੇ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ "ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ" ਵਿੱਚ ਮੋਹਰਬੰਦ ਅਵਸਥਾ ਤੋਂ ਖੋਲ੍ਹੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਉਹ ਗਿਆਨ ਦੀ ਵਾਧਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਆਮੋਨ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਗਬਰੀਏਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪਵਿੱਤਰ ਦੂਤਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਰਾਹੀਂ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਦੁਆਰਾ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਮਿਲਰ ਦਾ ਕੰਮ ਯੋਸ਼ੀਆਹ ਨਾਮ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਅੰਦੋਲਨ ਦੀਆਂ ਨੀਂਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀਆਂ। ਯੋਸ਼ੀਆਹ ਬਾਰੇ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਵੱਧ ਕੁਝ ਹੈ, ਪਰ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਯਹੋਆਹਾਜ਼ ਵੱਲ ਵਧਾਂਗੇ।

ਯਹੋਆਹਾਜ਼ ਤੇਈ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਰਾਜ ਕਰਨ ਲੱਗਾ; ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਰਾਜ ਕੀਤਾ। ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਹਮੁਤਾਲ ਸੀ, ਜੋ ਲਿਬਨਾਹ ਦੇ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਦੀ ਧੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਹ ਕੀਤਾ ਜੋ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਨਿਗਾਹ ਵਿੱਚ ਬੁਰਾ ਸੀ, ਬਿਲਕੁਲ ਉਹਨਾਂ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਪਿਉ-ਪੁਰਖਿਆਂ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਫਿਰਉਨਨਕੋਹ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਹਮਾਥ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਰਿਬਲਾਹ ਵਿੱਚ ਬੰਧਵਾ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਨਾ ਕਰੇ; ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਦੇਸ਼ ਉੱਤੇ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਸੌ ਤਲਾਂਤਾਂ ਅਤੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਇੱਕ ਤਲਾਂਤ ਦਾ ਕਰ ਲਾਇਆ। ਅਤੇ ਫਿਰਉਨਨਕੋਹ ਨੇ ਯੋਸ਼ੀਆਹ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਇਲਿਆਕੀਮ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਯੋਸ਼ੀਆਹ ਦੀ ਥਾਂ ਰਾਜਾ ਬਣਾਇਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਬਦਲ ਕੇ ਯਹੋਯਾਕੀਮ ਰੱਖਿਆ, ਅਤੇ ਯਹੋਆਹਾਜ਼ ਨੂੰ ਲੈ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਉਹ ਮਿਸਰ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਹੀ ਮਰ ਗਿਆ। 2 ਰਾਜਿਆਂ 23:31-34.

ਯਹੋਆਹਾਜ਼ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਫੜ ਲਿਆ ਹੈ", ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਫਿਰੋਨਨੇਖੇ ਨੇ ਫੜ ਲਿਆ ਸੀ। ਯਹੋਆਹਾਜ਼, ਯੋਸ਼ੀਆਹ ਦਾ ਪੁੱਤਰ, ਫਿਰੋਨਨੇਖੇਹ ਦੁਆਰਾ ਫੜਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਥਾਂ ਉਸ ਦਾ ਭਰਾ ਇਲਿਆਕੀਮ ਬਿਠਾਇਆ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਉਠਾਣ ਵਾਲਾ ਪਰਮੇਸੁਰ"। ਫਿਰੋਨਨੇਖੇਹ ਨੇ ਇਲਿਆਕੀਮ ਦਾ ਨਾਮ ਬਦਲ ਕੇ ਯਹੋਇਆਕੀਮ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਪਰਮੇਸੁਰ ਉੱਠੇਗਾ"। ਨਾਮ ਦਾ ਬਦਲਣਾ ਇੱਕ ਵਾਚਾਕ ਸੰਬੰਧ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ

ਹੈ, ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਮਰਥਾ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇੱਕ ਲੋਕ ਨਾਲ ਵਾਚਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਵਾਚਾਕ ਲੋਕ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

11 ਅਗਸਤ, 1840 ਨੂੰ, ਉਸ ਅੰਤੋਮਨ ਸਾਮਰਾਜ ਨੂੰ, ਜੋ ਚਾਰ ਹਵਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਤਿੰਨ ਸੌ ਇਕਾਨਵੇਂ ਸਾਲ ਅਤੇ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਛੱਡੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ; ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਯਹੋਆਹਾਜ਼ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ, ਉਹ "ਪਕੜੀਆਂ ਗਈਆਂ"। ਇਸੇ ਸਮੇਂ, ਇਲਿਆਕੀਮ ਨੂੰ ਰਾਜਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਬਦਲ ਕੇ ਯਹੋਇਆਕੀਮ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ, "ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉੱਠੇਗਾ"। ਯਹੋਇਆਕੀਮ ਦੇ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਯਹੋਇਆਕੀਨ ਆਇਆ, ਜਿਸ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਨਾਮ ਹਨ।

ਯਹੋਇਆਕੀਨ ਨਾਮ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਪ੍ਰਭੂ ਕਾਇਮ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰੇਗਾ।" ਉਹ ਯਹੋਇਆਕੀਮ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ 1844 ਦੀ ਬਸੰਤ ਰੁੱਤ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਆਗਮਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਨਵੇਂ, ਸੱਚੇ, ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਸਿੰਗ ਨੂੰ "ਕਾਇਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ।" ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਯਕੋਨਯਾਹ ਅਤੇ ਕੋਨਯਾਹ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰੇਗਾ।" ਇਹ ਤਿੰਨੋਂ ਨਾਮ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇੱਕੋ ਹੀ ਅਰਥ ਹੈ, ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਜੁੜ ਜਾਣ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉੱਚੀ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਉੱਡੇਲਣ ਵਿੱਚ ਹੀ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਉੱਤੇ ਮੁਹਰ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੀ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਮਿਲਰਾਈਟ ਅੰਦੋਲਨ ਦੀ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਯਹੋਇਆਕੀਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਯਕੋਨਯਾਹ ਅਤੇ ਕੋਨਯਾਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ।

"ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਸ਼ੌਂਹ," ਪ੍ਰਭੂ ਆਖਦਾ ਹੈ, "ਭਾਵੇਂ ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਰਾਜਾ ਯਹੋਇਆਕੀਮ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਕੋਨਯਾਹ ਮੇਰੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਉੱਤੇ ਮੁਹਰ ਦੀ ਅੰਗੂਠੀ ਹੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਤਦ ਵੀ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਉੱਥੇ ਖਿੱਚ ਕੇ ਉਤਾਰ ਸੁੱਟਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਦੇ ਦਿਆਂਗਾ ਜੋ ਤੇਰੀ ਜਾਨ ਦੇ ਖੋਜੀ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਤੋਂ ਤੂੰ ਡਰਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਬਾਬਲ ਦੇ ਰਾਜਾ ਨਬੂਕਦਰੱਸਰ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਕਸਦੀਆਂ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਮਾਤਾ ਨੂੰ, ਜਿਸ ਨੇ ਤੈਨੂੰ ਜਣਿਆ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿਆਂਗਾ, ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਜਨਮੇ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਮਰੇਗੇ। ਪਰ ਜਿਸ ਦੇਸ਼ ਵੱਲ ਉਹ ਮੁੜ ਆਉਣ ਦੀ ਲਾਲਸਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਉੱਥੇ ਉਹ ਮੁੜ ਕੇ ਨਹੀਂ ਆਉਣਗੇ। ਕੀ ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਕੋਨਯਾਹ ਤਿਰਸਕਾਰਿਆ ਹੋਇਆ ਟੁੱਟਿਆ ਬੁੱਤ ਹੈ? ਕੀ ਉਹ ਐਸਾ ਭਾਂਡਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਨਹੀਂ? ਫਿਰ ਉਹ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਕਿਉਂ ਕੱਢੇ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟੇ ਗਏ ਹਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ? ਹੇ ਧਰਤੀ, ਧਰਤੀ, ਧਰਤੀ, ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਬਚਨ ਸੁਣ। ਯਿਰਮਿਯਾਹ 22:24-29।"

ਯਹੋਇਆਕੀਨ, ਯਕੋਨਿਆਹ ਅਤੇ ਕੋਨਿਆਹ ਮੇਹਰਬੰਦੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਦੂਤ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਜੁੜਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਮੁਰਖਾਂ ਦੀ ਮੇਹਰਬੰਦੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਦੁਸ਼ਟ ਰਾਜਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜੋ ਮੁਰਖ ਲਾਓਦੀਕਿਆਈ ਕੁਆਰੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਮੇਹਰਬੰਦੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਪਸ਼ੂ ਦੀ ਛਾਪ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਤ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚੋਂ ਸਦਾ ਲਈ ਉਗਲ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਦੀ ਮੁਹਰ ਉਸ ਦੀ ਮੋਹਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੀ ਮੇਹਰਬੰਦੀ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਬੁੱਕ ਕੇ ਕੱਢੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧੀ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਰੂਪ ਜ਼ਰੁੱਬਾਬੇਲ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਜਿਸ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ "ਸੱਤ ਵਾਰਾਂ" ਦੀ ਸਾਹੁਲ ਸੀ।

ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਜ਼ਰੁੱਬਾਬੇਲ ਨਾਲ ਇਹ ਕਹੋ, ਮੈਂ ਆਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਹਿਲਾ ਦਿਆਂਗਾ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਸਿੰਘਾਸਨਾਂ ਨੂੰ ਉਲਟ ਦਿਆਂਗਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਗੈਰ-ਕੌਮਾਂ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨੂੰ ਨਾਸ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਰਥਾਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਸਵਾਰ ਹਨ ਉਲਟ ਦਿਆਂਗਾ; ਅਤੇ ਘੋੜੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਵਾਰ ਢਹਿ ਪੈਣਗੇ, ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਦੀ ਤਲਵਾਰ ਨਾਲ। ਉਸ ਦਿਨ, ਸੈਨਾਂ ਦਾ ਯਹੋਵਾਹ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਹੇ ਜ਼ਰੁੱਬਾਬੇਲ, ਮੇਰੇ ਦਾਸ, ਸ਼ਅਲਤੀਏਲ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਲੈ ਲਵਾਂਗਾ, ਯਹੋਵਾਹ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਮੁਹਰ ਦੀ ਅੰਗੂਠੀ ਵਰਗਾ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਚੁਣ ਲਿਆ ਹੈ, ਸੈਨਾਂ ਦਾ ਯਹੋਵਾਹ ਆਖਦਾ ਹੈ। ਹੋਗਈ 2:21-23.

ਜੇ "ਠੋਕਰ ਦਾ ਪੱਥਰ" ਹੈ, ਉਹੀ "ਸੱਤ ਵਾਰ" ਹੈ; ਇਹ ਜ਼ਰੂਬਾਬਲ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ "ਸਾਹੁਲ" ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ "ਮੋਹਰ" ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੋਹਰ, ਜਾਂ "ਨਿਸ਼ਾਨ", ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਯਰੂਸ਼ਲੇਮ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਘਿਣਾਉਣੀਆਂ ਕਰਤੂਤਾਂ ਲਈ "ਸਾਹਾਂ ਭਰਦੇ ਅਤੇ ਵਿਲਾਪ ਕਰਦੇ" ਹਨ। ਇਹ ਸਾਹਾਂ ਭਰਨਾ ਅਤੇ ਵਿਲਾਪ ਕਰਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੋਹਰਬੰਦ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਅਤੇ ਵਿਲਾਪ ਕਰਨਾ "ਸੱਤ ਵਾਰ" ਦੇ ਉਪਚਾਰ ਪ੍ਰਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਆ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਿਉ-ਪੁਰਖਿਆਂ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਸਵੀਕਾਰੋਕਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਮੰਨਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਚੱਲਦੇ ਰਹੇ ਅਤੇ 18 ਜੁਲਾਈ, 2020 ਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਚੱਲਦਾ ਰਿਹਾ। ਇਹ ਉਹ ਪਰਖ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 1863 ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਹੋਈ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਜਦੋਂ ਫ਼ਿਲਾਦੈਲਫ਼ੀਆ ਲਾਓਦੀਕਿਆ ਵੱਲ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਰੂਪਤਾ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕੋਨਿਆਹ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲੋਕ ਸਦਾ ਲਈ ਮੂਰਖ ਲਾਓਦੀਕਿਆਈ ਕੁਆਰੀਆਂ ਵਜੋਂ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਬਾਬਲ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲੋਕ ਸਦਾ ਲਈ ਬੁੱਧਿਮਾਨ ਫ਼ਿਲਾਦੈਲਫ਼ੀਆਈ ਕੁਆਰੀਆਂ ਵਜੋਂ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਯਹੋਇਕੀਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੱਤ ਰਾਜਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਆਖਰੀ, ਸਿਦਕਿਯਾਹ ਆਇਆ। ਜਿਵੇਂ ਮਨੱਸੀਹ ਨੇ 1798 ਅਤੇ "ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ" ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿਦਕਿਯਾਹ ਨੂੰ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨੀ ਹੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਦਰਸ਼ਨ "ਬੇਲੋਗਾ, ਅਤੇ ਝੂਠ ਨਾ ਹੋਵੇਗਾ।" ਸਿਦਕਿਯਾਹ ਇੱਕ ਨਾਮ ਹੈ ਜੋ ਦੋ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਮਿਲਾਪ ਨਾਲ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ "ਯਹੋਵਾਹ" ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਅੱਠ, ਅਤੇ ਆਯਤ ਚੌਦਾਂ ਵਿੱਚ "ਸੁੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ" ਵਜੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਿਦਕਿਯਾਹ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਮੰਦਰ ਦੀ ਸੁੱਧੀ, ਜੋ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ।

ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਆਖਰੀ ਸੱਤ ਰਾਜੇ 1798 ਤੋਂ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਤੱਕ ਦੇ ਕ੍ਰਮਵੱਧ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਯਹੋਯਾਕੀਮ 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਵੱਲੋਂ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਸ਼ਕਤੀਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਪਰਿਚਯ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਕਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਪਿਠਭੂਮੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਸਸ਼ਕਤੀਕਰਨ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ ਦਸਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ ਦਸਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਪੁਸਤਕ ਲੈ ਕੇ ਉਤਰਿਆ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਖਾਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਪਰਖ ਖਾਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।

ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਹੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਜੋ ਪੁਸਤਕ-ਪੁੱਤਰ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੇਟ ਨਾਲ ਖਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਆਂਤਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲ ਭਰ ਲੈ। ਤਦ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਖਾ ਲਿਆ; ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਰੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਮਿੱਠਾਸ ਲਈ ਸ਼ਹਿਦ ਵਰਗਾ ਸੀ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 3:3।